

CHÚA NHẬT TUẦN XIV MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Đây Chúa phán: “Hỡi thiếu nữ Sion, hãy nhảy mừng; hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy reo mừng! Nay vua ngươi đến với ngươi. Người là Đấng công chính và là Đấng cứu độ; Người khiêm tốn ngồi trên lừa con, con của lừa mẹ. Người đã loại bỏ các chiến xa khỏi Ephraim, và ngựa khỏi Giêrusalem. **Cung tên chiến trận sẽ được phá hủy. Người sẽ công bố hoà bình cho các dân tộc. Quyền bính của Người sẽ bành trướng từ biển này đến biển nọ, từ sông cái đến tận cùng trái đất**”. (Dcr 9:9-10)
- ⇒ Anh em thân mến, anh em không sống theo xác thịt, nhưng sống theo tinh thần, nếu thật sự Thánh Thần Chúa ở trong anh em. Nếu ai không có Thánh Thần của Đức Kitô, thì kẻ ấy không thuộc về Người. **Và nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Kitô từ cõi chết sống lại, cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em.** Anh em thân mến, chúng ta không phải là những kẻ mắc nợ xác thịt, để chúng ta sống theo xác thịt. Vì chúng, nếu anh em đã sống theo xác thịt, anh em sẽ phải chết; nhưng nếu nhờ Thần Trí mà anh em đã giết được các hành động (xấu xa của) thân xác, thì anh em sẽ được sống. (Rm 8:9. 11-13)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu lên tiếng nói rằng: “**Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì Cha đã giấu không cho những người hiền triết và khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn.** Vâng, lạy Cha, vì ý Cha muốn như vậy. – Mọi sự đã được Cha Ta trao phó cho Ta. Và không ai biết Con, trừ ra Cha. Và cũng không ai biết Cha, trừ ra Con và kẻ Con muốn mạc khải cho. **“Tất cả hãy đến với Ta, hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho các ngươi.** Hãy mang lấy ách của Ta và hãy học cùng Ta, vì Ta dịu hiền và khiêm nhượng trong lòng, và tâm hồn các ngươi sẽ gặp được bình an. Vì ách của Ta thì êm ái, và gánh của Ta thì nhẹ nhàng”. (Mt 11:25-30)

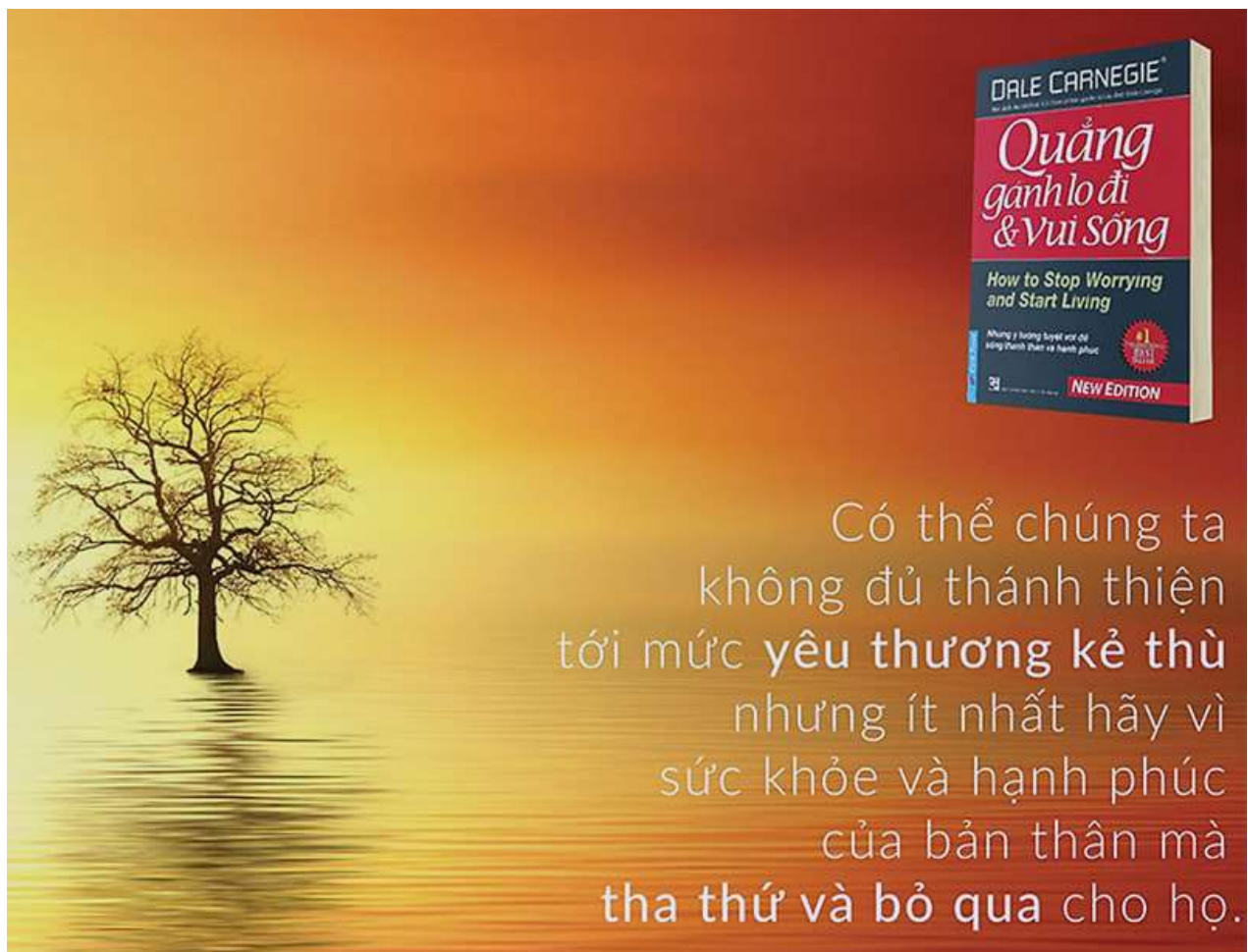

+> “...Cung tên chiến trận sẽ được phá huỷ. Người sẽ công bố hoà bình cho các dân tộc. Quyền bính của Người sẽ bành trướng từ biển này đến biển nọ, từ sông cái đến tận cùng trái đất” - “*Nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Kitô từ cõi chết sống lại, cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em.*”

+> “... Chúa Giêsu lên tiếng nói rằng: “**Lạy Cha là Chúa trời đất, Con xưng tụng Cha, vì Cha đã giấu không cho những người hiền triết và khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn**” [*xin mời đọc thêm và suy niệm: www.lasan.org/lasan-readings/english/simple-not-so.htm*]

+> “**Hãy đến với Thầy, tất cả những ai lao tâm lao lực, và Thầy sẽ ban cho được nghỉ ngơi**” (Mt. 11:29)

"Hãy quẳng gánh lo đi!", cô học giả Nguyễn Hiến Lê đã đề tựa cho một trong những tác phẩm "học làm người" mà chấn憾 ít nhiều anh chị em chúng ta chưa quên. [có thể dựa theo tác phẩm của Dale Carnegie]

Có thể chúng ta không đủ thánh thiện tới mức **yêu thương kẻ thù** nhưng ít nhất hãy vì sức khỏe và hạnh phúc của bản thân mà **tha thứ và bỏ qua cho họ.**

Quả thật, trong nếp sống hằng ngày - nhất là tại xứ Mỹ và các nước văn minh kỹ nghệ Âu Châu - người ta hầu như chạy đua với thời gian. Chúng ta thường nghe than : "chà, nhanh quá vậy? - mới đó mà đã gần hết... năm!" Đơn vị đo lường không còn là chiều không gian : dài/rộng - xa/gần - mà là chiều thời gian : phút/giờ - ngày/tuần/tháng/năm.

Điều này chứng tỏ con người dồn hết tâm lực và thể lực chạy đua với cuộc sống vật chất : nào là bill điện nước, xe cộ, nhà cửa; nào là bill hằng tháng/hằng tuần cho con em Day Care, After-School, lớp giáo lý, lớp Việt ngữ, v.v...

Ai trong chúng ta mà đã không hơn một lần phập phồng lo âu sợ laid off - sợ mất job - khi nền kinh tế trời sụt thất thương? Vẫn biết rằng mất job này thì làm job khác tuy ít income hơn = có còn hơn không! Nhưng thiết tưởng "trời sinh voi - trời sinh cỏ" hoặc "que sera sera! - tới đâu thì tới!!!" chỉ là một sự tự trấn an tạm thời trong cơn lo âu buồn khổ.

Lẽ tất nhiên, chúng ta không chỉ lo đầu tắt mặt tối cho cuộc sống vật chất hằng ngày, mà còn thêm nhiều gánh nặng tâm-sinh-lý - gánh lo tinh thần, những canh cánh chực òa xuống cuộc đời của chúng ta: gánh nặng "com lạnh canh ngọt" trong lối sống vợ chồng; gánh nặng "con hư tại mẹ - cháu hư tại bà" trong mối tương giao giáo dục con cái; gánh nặng "giàu nhờ bạn - sang nhờ vợ" trong mối tương giao bạn bè và xã hội.

Lắm lúc chúng ta đuối sức = lao tâm lao lực = những muốn buông xuôi; và điều dễ nhất - nếu nói được là thông dụng nhất - là chúng ta đổ lỗi cho... số mạng! Chúng ta đã chẳng từng nghe nói "số người này ... sướng thiệt! - số người kia sao mà... hên quá! - số mình sao mà... hậm hiu!" đó sao ?

Nói cho ngay, biết đổ lỗi cho... số mạng, là tiềm ẩn thừa nhận và hy vọng còn có một lối thoát. "Hãy quẳng gánh lo đi!" là một trong những lối thoát đó. Vấn đề là "làm thế nào?" - "lối thoát đó đưa dẫn về đâu?".

Tôi gặp một trường hợp như sau :

Hai vợ chồng, tuy trầm trầm nổi nổi như tất cả mọi cuộc sống gia đình khác, nhưng cũng đã vượt qua bao thăng trầm tự nhiên để an vui chung sống với nhau gần 20 năm nay.

Một hôm, người chồng tỏ thái độ bất thường và dần dà niềm an vui hạnh phúc gia đình bị đe dọa trầm trọng.

Qua những lần nói chuyện riêng rẽ với từng người, tôi phải xác nhận rằng người chồng thật sự có thành tâm thiện chí muốn tìm một lối thoát "khả dĩ tái lập bình

thường hoá nếp sống an vui của những năm trước". NHƯNG! Phải, một chữ NHƯNG đòi hỏi đương sự phải hướng lối thoát về đâu : cắt đứt hẳn mối liên hệ với người thứ ba đã bằng cách này hay cách khác ít nhiều đóng khung người chồng trong vòng luẩn quẩn của việc "bắt cá hai tay". Vòng luẩn quẩn này đã làm cho cả 3 người hao mòn tâm lực và thể lực.

Làm sao để thoát ra khỏi vòng luẩn quẩn đó? Không đơn giản như mình tưởng đâu!

Tôi khuyên người chồng nên dành mỗi ngày một vài phút "living alone", ngồi trong một góc xó nào đó thật yên tĩnh = nơi nào có giá trị và động năng tâm linh cho bằng một góc xó của ngôi thánh đường? – hoặc chùa? Thánh Thất? Cứ ngồi đó - tâm tư trống rỗng : càng tốt - đầu óc rỗng tuếch : càng hay - lơ đãng nhìn ánh nến lập loè của nhà tạm, thả hồn theo nhịp điệu lập loè của ánh nến : tuyệt! buông thả tâm trí theo làn hương trầm : hết sảy!...

Chính trong lúc tâm trí mình trống rỗng - đầu óc mình rỗng tuếch - chính là lúc mà thực sự mình "được nghỉ ngơi" (Mt. 11:29). Hôm nay, "được nghỉ ngơi" một vài phút, ngày mai "được nghỉ ngơi" thêm vài phút, rồi cứ thế "được nghỉ ngơi" nhiều hơn, lâu hơn... Và chính trong lúc "được nghỉ ngơi" đó mà động năng tâm linh giúp chúng ta "quảng gánh lo đi!"

Kinh nghiệm sống của mỗi người trong chúng ta thừa biết "it's easy to sing, but not easy to do" (lời đức cố giáo hoàng John Paul II nói khi đám đông tin đồ hát chúc ngài sống đến 100 tuổi)

- "easy to do" tỉ lệ nghịch với bao nỗi lo âu, gánh nặng, lao tâm lao lực hằng chế ngự cuộc sống hằng ngày của chúng ta;
- nhưng "được nghỉ ngơi, thì "easy to do" lại tỉ lệ thuận với sự trống vắng, rỗng tuếch của tâm trí mình, vì chính khi tâm trí ta trống rỗng = nghĩa là "quảng hết gánh lo" cho Đấng có đủ quyền năng hoá giải mọi lo âu phiền muộn = chính là lúc động năng tâm linh của Đấng hằng yêu thương bao trùm và phủ lấp hết sự trống vắng đó.

Mong thay!

CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! - LUÔN LUÔN!